

ΣΙΛΟΥΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

Ε. Μ.

Από ένα χαμόγελο ξεσπάται όλη της ή ειρηνική και ή άνατα-
γώνιστη γοητεία της. Όταν το πρόσωπό της είνε σιωηρωτό, είνε
σαν σκηνη θεάτρου που δέν έχει ακόμα άνοιξει, σαν ένα ήμίφως σχε-
δόν καταβλητικό. Όταν γέλωση, ένα φως άπολαυστικό λαμναζει,
ή φασιογνομία της παίρνει με έμφροση άσπυρανοση, Απο τις πλέ-
ον ταπεινές θωαοτιδες του Γκόλφ και του Τέννις, μανιώδης πηρι-
τζιστρια. Ένδιαφέρον τύπος φασιογνομιάς και εκτίκτως ειρηνής, την
χαρακτηρίζει ευστροφία πνεύματος. Το ντύσιμό της όλιγον περισσό-
τερον από ότι χρειαζεται ιδιόρρυθμον, αλλά πάντως καλά συντη-
σμένο με τον άσπυρηστο τύπο της.

H MONTAIN

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Δεξιόσσει, γένιατα, χοροί, μπριτζ έπιτενοήθησαν και πάλι με με-
γάλη φούρια.
— Η Ήσπαιική Έβδομάς συνετέλεσεν εις την άψήρην της ζωμι-
κής κινήσεως.
— Την παρελθούσαν Κυριακήν χορευτική έσπερις εις το μέγαρον
Ζαπτείου παρά τή Προσβήτιή Ήταλίας και τή κ. Μπαστιανίν.
— Το θέαμα εκτίκτως όμοιον. Αι δικαιοσημένα με
δαμιόνο γούστο αίδουσα της Έκδοσεως, ήρλοξήθησαν
το Διπλωματικόν Σόμα, το Ύπουργικόν Συμβούλιον, πα-
ροεπαδηφώντας ξένους, τά πλέον εκλεκτά μέλη της Ήτα-
λικής παροικίας και των γροιστότερον Αθηναϊκών κόμματων.
— Αι όρωαία Αθηναία μέσα στο κάλλιτεργκό πλά-
σιον εφάνταζαν σαν μαγευτικές κοινές, ντυμένες με ά-
ξιοθαύμαστο Παριζιανισκό.
— Κορμοστασιές άγαλματιώδεις τουαλιέτες άσπαρες,
ρός, μπλέ, κόκ, χρυσές, άσημένες.
— Από τά όρωαίτερα σύνολα ήσαν τά μονόχρωμα
φορέματα, ίδιος άσπρος, μαύρος, κόκ και θαλασσοά, με
βέστες βελούδινες σε αντίθετα χρώματα, και άλλα βέ-
στες από έμπρομέ μοναστελίνες που προσέδιδαν πλέον έυ-
ρινό ύφος.
— Άλλόθεν Παριζιάνιστο σίκ είχαν ή κ. Μεν. Με-
ταξά με παγιέτα άσπρη και βέστα από βελούδο κόκκινο,
ή κ. Αματ (σύντροφος του Έπιτερωαμένου της Ήσπανίας)
με ζωφρέτ κόκκινο της φωτιές και μαντιό βελούδο κόκ-
κινο με ζυατελίν.
— Η δις Λόρα Στίζιον με άσπρο ζουέ-σατέν, έ-
φάνταζε σαν τί βασιλαποίλα του παριανφού.
— Ήδιότητα, άσπυρηστη, χαριτωμένη ή κ. Στ. Πι-
ερωαζόλογον με δαντέλλα σε χρώματα κόκκινα, μπλέ και
άσπρο.
— Επίσης παρενφύθησαν αι Προσβήτρια Γαλλίας κ.
Κλειάν Σιμόν, Αγγλίας κ. Ράμπεν, Ογγυαρίας κ. Μολ-
δοβάνη, Έλβετίας κ. Ζενή, Ήταλίας κ. Μπαστιανίν, ή κ.
Αντ. Μπενάκη, κ. Υψηλάντη, Μαρκισσα Γριόνφι, κ.
Έλενα Βενεζέλου, κ. Ντε Σάντο, κ. Κ. Τσαυδάκη, κ.
Μιχαλοκοπούλου, κ. Απ. Αλεξάνδρη, κ. Β. Μπένση, κ.
Ματσίνι, κ. Έλ. Χαρολάου, κ. Καρλίν, κ. Κάν, κ. Δ.
Συριώτη, κ. Μιταράκη, κ. Ν. Μακαζά, κ. Σοφούλη, κ.
Μπυαλιόν, κ. Δ. Λοβέρδον, κ. Στ. Λοβέρδον, κ. Χάο-
δει, κ. Φαργιά, κ. Έλ. Μπυόμπουλη, κ. Λαυρία Σερπίρη, κ. Γ.
Μακαζά, κ. Αθω Ρομάνον, και αι δεσποινίδες Λοβέρδον, Ν. Μακαζά.
Φαρμάση, Μπυαλιόν, Μιταράκη.
— Έλκυστική ειρμηφία και σιλουέτα πολύ σικ ή δις Βόλιν, με
εκτίκτως κάλλιγραμμη τουαλιέτα.
H MONTAIN

H ΕΙΚΩΝ ΤΟΥ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ ΜΑΣ

Η εικόνα του σημερινού εξωφύλλου μας είνε έργον του μεγάλου
Έλληνος ζωγράφου κ. Ιακωβίδη και φέρει τον τίτλο «Η Πρώτη
Δοκιμή».
...
Κατέβασαν λοιπόν το άγαλμα άπ' τή θέσι του και το μέταλλο του
τό λούσανε.
Μονάχη ή καρδιά του δέν έλωσσε. Την ήρταν τότε και την έφρι-
ξαν σ' ένα σωρό σκουαδίνον, έκει όπου έτιγχε νάνα και το ψρομο
ζελαδόν.
— Πήγαινε στην πολιτεία, διάταξε την ίδια μέρα ό Θεός Έναν
άγγελό του, και φέρε μου τά δυο πολιτωμαίτερα πράγματά της.
Κι' ό άγγελος πήγε και τού έφερε τή μου-
δύνα καρδιά του βασιλάπουλου και το νεκρό γε-
λάδον.
— Η έλγολή σου ήταν πολύ καλά! Απάντησε
ό Θεός. Τώρα το μικρό κοιλί θένα μέσα στους
κίητους του Παραδείσιου και θά ψάλλη αιώνα
στο Έυτυχημένο Βασιλάπουλο!...
ΟΣΚΑΡ ΟΥΑ-ΙΑΝΤ

ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ ΠΟΥ ΑΝΑΣΤΑΤΟΞΕ ΤΗΝ ΚΟΣΜΙΚΗ ΕΥΡΩΠΗ
ΤΟ ΣΑΡΩΜΑ ΤΩΝ ΠΑΛΗΩΝ ΚΑΛΩΝ ΤΡΟΠΩΝ

ΤΟΥ ΠΙΩΔ ΡΕΜΠΟΥ

ΙΔ'.

Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΚΑΛΗ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ
Ό τρόπος της συμπεφορας μεταξύ σζύγων δέν έχει νόμον...
Είνε μια έντελος χωριστή ύπόθεση, ύπόθεση καλής διαθέσεως και
τροφερότητος.
Όστόσο, θά μλήσουμε σήμερα και για το ζήτημα αυτό.
Μιά άπ' τις μεγαλύτερες άφοριές που κάνουν ένα σζύγο ή μιά
σζύγο να χάση τή γαλήνη του και την αγάτη του προς το σπιτι του,
είνε ή ζήλεια.
Αυτή είνε ό μεγαλύτερος έχθρός της ευτυχισμένης άκογενειακής
ζωής. Η ζήλεια έφρεσε να τιμωρείται ως έγκλημα, γιατί αυτή προ-
καλεί τά μεγαλύτερα έγκλήματα.
Είνε ένα λάθος που κάνει δυστυχισμένο και αυτόν που το έχει
και τους άλλους. Όια τις χρησιμοποιούν ως τροφή. Μοιάζει με τους
λισοσπασμένους σζύλους που διαγράφουν τά ζύδια, τις πέτρες, τά μέ-
ταλλα.
Τίποτε δέν μπορεί να τί θεραπεύση. Ούτε ή λογική, ούτε ή τρο-
φερότης, ούτε ή πραγματικότητα. Απ' όλα τά λάθη, αυτή είνε το πιο
στέρο, το πιο τυφλό, το πιο σκληρό, το πιο άσπυρητό,
το πιο έγκληματικό και είνε περιεργο πως δέν την συμ-
περιέλαβαν στα έσπία θανάσια άμαρτήματα.
Η σκηνή λοιπόν της ζήλοτητας γίνονται τις πιο
πολλές φορές οι πρόλογοι της μελλοντικής άπιστίας.
Πόσες φορές μία γυναίκα, καταδικασμένη από τις
άσπυρημένες κα' άνοητες ύποψεις του σζύγου της, δέν
έχει μόνη της :
— "Α! είσαι ζήλωσης και μου κάνεις σκηνές, χωρίς
να ύπόσχη καμιά άφορη. Έ, λοιπόν! φίλε μου, άφου
το θέλεις έτσι, ποιά γρηγορα θά σε κάνω να ζήλεις
δικαιολογημένα.

"Αια ένας σζύγος θέλει να βεβαιωθεί για την πίστη
της γυναίκας του, φανερώνει Έλληνα πολιτισμό και ά-
γένεια ή διαρκής εν μέρους του παραλοιδήσεως της,
ό περιουσιός της μέσα στο σπιτι, ή ή άποικακρινής του
μαζύ της σε μία μαζωρή έταρξια.
Αυτά τά μέτρα είνε όχι μόνο άναρχοκρατικά και βλά-
βαρα, αλλά τά δέν έχουν κανένα σκοπο.
"Αια ή σζύγος είνε πιστή, δέν ύπόσχη κανείς λό-
γος να λαβάνονται. "Αια πάλι είνε άπιστη, είνε σγ-
χρόνος άνιάξιο να φρονιζή κανείς γ' αυτή.
"Η άδικαλολήγητη ζήλοτητα είνε προσβήτικη άπέ-
ναντι ενός προσφιούς πλάσιματος. Η ζήλοτητα πάλι,
ή βέβαιη και δικαιολογημένη, φανερώνει την ηλιθιότητα
του σζύγου, ό οποίος έξοκολοιδεί ν' άγαπά ένα πλάσιμα
άνάξιο...

Μιά σζύγος που προδίδεται, αντιλαμβάνεται γρή-
γορα την προδοσία.
"Ο σζύγος της, όταν την προδίδει, είνε πιο τρωφε-
ρός, πιο φίλοςμας μαζύ της και έχει συχνά κέφι, χωρίς
λόγο. Μά το φίλημά του και τά χάδια του είνε δια-
καταλαβαίνει ότι μια άλλη η έχει μπει στη μέση...
Κι' ό πόλιμος αρχίζει...
"Εδώ ό τρόπος της συμπεφορας της σζύγου χρειαζεται μεγάλη
στρατηγική.
Το πρώτο λάθος που διαπράττειν σ' αυτές τις περιπτώσεις ή γυ-
ναίκες είνε εκείνο που λένε σκηνήζω.
— "Ερχεσαι από μια άλλη... φωνάζουν στο σζύγο. Να ξανα-
γυρής σ' αυτή...
Προσέχετε, κυρίες μου!... Γιατί ένδεχεται ήμια ό σζύγός σας
είνε πολύ έρωτευμένος με την άλλη, να πάρη το καπέλο του και να
ξαναγυρής πράγματι σ' αυτή...
"Άλλος καλύτερος τρόπος εκδικήσεως στις περιπτώσεις αυτές, είνε
ή «βουβαμάρα».
"Επί ήμέρες και βδομάδες όλόκληρες ή κυρία μένει άμίλητη και
δέν λέει ούτε λέξι στο σζύγό της.
Και στην περίπτωση αυτή το αποτέλεσμα είνε το ίδιο.
Γιά να νικήση λοιπόν την αντίζήλο της, πρέπει ή σζύγος να
προσποιηται, ότι δέν αντιλαμβάνεται τίποτε άπέναντι του σζύγου
της.
Πρέπει να είνε κοκέττα μπρός στους φίλους
του σζύγου της και συγχρόνος πρέπει να έχει μ'
αυτόν όσο το δυνατόν πιο ενάφροδες σχέσεις.
Πρέπει τέλος τις σκηνές, που αναφέρουμε πα-
ραπάνω, να τις άντικαταστήση με σκηνές αγάτης
και έρωτος... "Αλλά γι' αυτά θά μλήσουμε στο
προσέχες.

ΟΙ ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΟΙ ΜΑΣ

Ο συνεργάτης μας κ. Σοφ. Αντωνιάδης, του οποίου άνοίξε πρό ήμερών ή έκδοσις στο «Ίλιον Πάλας». (Αύτοσκαρίσμα)

ΛΙΑΝ ΠΡΟΣΕΧΟΣ
ΣΤΟ «ΜΠΟΥΚΕΤΟ»
«Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΠΕΙΡΑΤΩΝ»
Περιπέτειες, σφαγές, ναυμαχίες,
φρικαλεσότητες